

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie o sygn.
II AKz 258/24,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 11 września 2024 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

M.S. (dalej: „Skarżący”) pismem z 23 kwietnia 2024 r. (data stempla pocztowego) wniósł skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu toczącym się przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie o sygn. akt II AKz 258/24, która toczyła się w przedmiocie zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 25 stycznia 2024 r. w sprawie V S 23/23 o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 4 stycznia 2024 r. w sprawie V S 23/23 o odmowie przyjęcia skargi na przewlekłość postępowania.

Skarżący domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania w powyższej sprawie oraz przyznania na rzecz Skarżącego kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Postanowieniem z 5 kwietnia 2024 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II Akz 258/24 Sąd Apelacyjny w Lublinie utrzymał zaskarżone zarządzenie w mocy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na odrzucenie.

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Natomiast zgodnie z art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, dopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, wyłącznie w sprawach postępowań wymienionych enumeratywnie w powołanym przepisie. Zawiera on katalog zamknięty, którego zakres nie może zostać poszerzony o żadne dodatkowe kategorie postępowań. W zestawieniu tym nie uwzględniono postępowania w sprawie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Wobec powyższego sprawa w przedmiocie zażalenia na zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie o odmowie przyjęcia skargi na przewlekłość postępowania również nie mieści się w powyższym katalogu. Co za tym idzie, skarga na przewlekłość postępowania we wskazanym przypadku nie przysługuje i nie może być merytorycznie rozpoznana.

Co więcej, zgodnie z przepisem art. 5 ust. 1 ustawy o przewlekłości postępowania, wniesienie skargi na przewlekłość postępowania jest dopuszczalne wyłącznie w toku postępowania, którego ta skarga dotyczy. W przeciwnym razie

musi być ona uznana za niedopuszczalną z mocy prawa. Powyższa sytuacja zaistniała również w przypadku niniejszej skargi. Skarga ta dotyczy, bowiem postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie o sygn. akt II AKz 258/24, które zostało zakończone 5 kwietnia 2024 r., zaś Skarżący wniósł skargę na przewlekłość powyższego postępowania dopiero pismem z 23 kwietnia 2024 r.

Wobec powyższego w niniejszej sprawie przedmiotem skargi wniesionej przez Skarżącego jest postępowanie zainicjowane zażaleniem dotyczącym sprawy o stwierdzenie przewlekłości postępowania, które ponadto zostało zakończone. Z tego powodu, przedmiotowa skarga, jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu.

Ze względu na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[a!]